

der i ikke ringe Grad beskæftiger sig med Havebrugets Fremme, blev repræsenterede i den ret vigtige Institution, som Statens Planteavlsudvalg er. Jeg ønsker ikke i nogen Maade at fremsætte noget, der maa opfattes som Kritik af Planteavlsudvalgets Virksomhed. Jeg tror blot, at det vilde være af heldbringende Betydning for dets Virksomhed, om det i sin Midte talte en Repræsentant for de nævnte Organisationer, der har taget sig saa varmt af denne Sag.

Parkov: Under Nr. 52 findes et Ændringsforslag, stillet af Landbrugsministeren og tiltraadt af Udvalget, om at bevilge et beskeden Beløb til Forlængelse af en Bølgebryder ud for Tisvildeleje. Dette Ændringsforslag har allerede været Genstand for Omtale af en æret Kollega, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (L. Pedersen). Jeg takker for den anbefaling, som det ærede Medlem gav dette Ændringsforslag, og tiltræder ganske de Udtalelser, han fremsatte, men jeg finder Anledning ogsaa for mit Vedkommende til at medgive Ændringsforslaget min anbefaling, da det er foranlediget ved et Andragende, som i sin Tid blev overgivet til mig af den paagældende Befolkning og af mig indgivet i Landbrugsministeriet, ledsaget af min varmeste anbefaling. Forholdet er det, som rigtigt blev nævnt, at der i sin Tid er anlagt en Bølgebryder dernede, men det har vist sig, at dens Udstrækning er for ringe, efterhaanden som de Baade, der benyttes til Fiskeri, bliver større og større, og navnlig efterhaanden som man gaar over til Anvendelsen i stor Udstrækning af Motorbaade. Den Gang der i sin Tid blev bygget en saadan Bølgebryder — og en saadan findes ikke alene ud for Tisvildeleje, men udfør adskillige andre af de smaa Lejer ved Nordsjællands Kyst —, blev det fornødne Beløb tilvejebragt derved, at Befolkningen selv skaffede Halvdelen, medens den anden Halvdel blev tilvejebragt ved Statens Støtte. Nu kom Befolkningen og bad først om at maatte faa noget Tømmer fra den i Nærheden af Tisvildeleje liggende Skov. Jeg skal indrømme, at jeg allerede den Gang nærede Tvivl om, hvorvidt det var muligt at anvende en saadan Form for Gaven, og det viser sig, at denne Tvivl har været meget berettiget, idet Landbrugsministeriet, og efter min Mening med fuld Ret har sagt, at paa den Maade var det ikke muligt at imødekomme dette Ønske. Jeg maa da have Lov til at udtale min Tak for og Paa-skønnelse af, at Landbrugsministeriet ikke

derfor fandt Anledning til at tilbagevise Andragendet, men tog Initiativet til at give det en anden Form og paa den Vis imødekomme dette, som det meget rigtigt for blev sagt, meget beskedne Ønske, nemlig saaledes, at de Penge som skulde medgaa til Indkøb af dette Tømmer, bevilges paa Finansloven. Det er rigtigt, at der fra en Kommune dernede bidrages et lige saa stort Beløb; men en Ting maa man ikke glemme, og det er, at Fiskerne yderligere selv fisker de Sten, der skal bruges til Anlægget, og præsterer det Arbejde, der hører til. Jeg vil derfor takke den højtærede Landbrugsminister, fordi man her har vist, at man forstaar at behandle en Sag, som, selv om den kun er ringe, dog har Betydning, navnlig for den stedlige Befolkning, uden at der er anvendt det mindste Spor af Bureokratisme. Sagen er taget simpelt og praktisk, og derfor er det lykkedes at føre den frem. Jeg takker Finansudvalget, fordi det har givet sin Tilslutning dertil, og haaber, at det høje Ting ogsaa vil give sin.

Laust Jensen: Under Nr. 53 i Ændringsforslagslisten har Landbrugsministeren stillet og Finansudvalget tiltraadt et Forslag om en Bevilling paa 5,000 Kr. som Statstilskud til Landsforeningen „Arbejde adler“. Jeg ønsker med et Par Ord at bringe baade den højtærede Minister og Finansudvalget min Tak for dette Forslag, som jeg tror er særdeles godt begrundet. Den højtærede Landbrugsminister har for øvrigt allerede i Fjor tilkendegivet sin Sympati for Landsforeningen „Arbejde adler“ ved paa Finanslovsforslaget at optage en Bevilling, som imidlertid udgik under den senere Behandling. Landsforeningen „Arbejde adler“ har kun bestaaet i ganske kort Tid, men har i denne korte Tid vundet overordentlig stor Tilslutning i vort Folk og har ogsaa haft Lejlighed til at udrette adskilligt, hvorom der ganske sikkert nu kan fremskaffes anerkendende Vidnesbyrd. Det forekommer mig derfor ret betimeligt og rimeligt, at ogsaa Staten ved et Tilskud anerkender den Virksomhed, som Foreningen hidtil har udfoldet. Foreningens Formaal gaar i det hele og store ud paa at søge paa forskellig Maade at raade Bod paa de uheldige Forhold, der fremkaldes ved, at arbejdsløse Mænd strejfer om og falder Samfundet til Byrde paa forskellige Maader. Det søger man at raade Bod paa ved, at Samfundet hjælper dem med Anvisning paa Arbejde i Stedet for med Almisse, og et af de Midler, Foreningen virker med,